

7.3.58, יום ו'

שוב נסעתי לת"א לחיפגש עם וינר ואסכול על הכניוח הירדן. אפשר להחחיל בבנוח יעקב - שזהו 50 מטר מעל פני היס, אבל שטח זה הוא במפורז. למי הכניה ג'ונסטון אנו זכאים לחצי מיליארד קוב, מזה 320 מיליון לדרום, 180 לאגן הצפון. אם נחחיל העבודה בקצה המפורז בדרום - שזה 0 מעל פני היס, נצטרך להוציא כל שנה עוד מיליון ל"י לחרטח המים לגובה של 55 מטר. בין כך ובין כך נצטרך לשאוב מכנרת, כי הירדן מהנדנד סמיליארד קוב לרבע מיליארד קוב, ויש צורך בברכה האוגרת כמה מיליארדים, וזה יתכן רק באגס כנרת. נשאב מכנרת למעלה, נייצר חשמל, כיום ישמש החשמל צרכי הארץ, כלילה - ישאב המים מהכנרת למעלה. החעלה מטפחת עד בית נטופה 185 קילומטר.

הצעתי לחודיע למחמד כי עם התחלה עבודת הירמוך עלינו לתחחיל בעבודה הירדן (טבלי לעורר כלל בעיה המלווח הניתן) או מנסון למפורז או מהכנרת. ונדודיע גם טאין לדבר על הצטרפות לברית בגדד העוינת לנו - אלא על היס לחבטיח שלמותנו הטריטוריאליח.

אבן חוזר היום מלונדון, ומפני ההבדל בשעה שעוחחיום - עוד יקבל מברקנו בבוקר בווינגטון, ויביא היום דברנו למחמד.

חזרתי למלון.